

Gud är större – Han är med oss

Här följer en sammanfattning av predikan + några frågor att reflektera och samtala kring.

Läs Daniel 3

”Vi behöver inte ge dig något svar. Om den Gud som vi dyrkar kan rädda oss ur den brinnande ugnen och ur ditt våld, konung, så räddar han oss. Om inte, skall du veta att vi ändå aldrig kommer att dyrka dina gudar eller tillbe den gyllene staty som du har rest.”

Shadrak, Meshak och Aved-Nego tror att Gud kan rädda dem från den brinnande ugnen, men de vet inte om han kommer att göra det. De går verkligen all in. De tänker inte be till någon avgud. ”Gud får rädda oss om han vill.” Vilken överlåtelse. De har upptäckt något. För dessa tre är det alldeles uppenbart att för dem är Gud större än allt annat. De fruktar honom mer än människor.

Att vara kristen idag är kanske det farligaste man kan vara. Totalt beräknar man att 215 miljoner kristna idag förföljs för sin tro. Nordkorea är det land där det är allra tuffast, och där finns en jättebronsstaty av Kim Il Sung och hans son Kim Jong Il, farfar respektive far till nuvarande presidenten Kim Jong-Un. Det som vi läser om i Daniels bok, och som hände för 2 500 år sedan, att man fick order om att tillbe en staty pågår just nu, idag i vår värld.

I svåra och tuffa situationer, där det inte finns något annat att hoppas på än Gud, växer sig tron ofta väldigt stark.

”De tre männen Shadrak, Meshak och Aved-Nego föll bundna ner i den brinnande ugnen.”

Just som man tror att det över, så sker undret. När Jesus hänger på korset och dör, tänker alla att nu är det slut. Nu är det över, nu är han död. Då sker det riktigt stora. När det är hopplöst då kommer vändningen. Någon har sagt att Gud alltid svarar när man har eller nästan har gett upp. Varför? Jo, för att undret ska bli större och för att han och bara han ska få äran. Gud blir större.

Förra söndagen kom vi hem från missionsbåten Shalom som ligger i Oskarshamn. Vi var där med våra konfirmander som vi brukar. Jag blir lika tagen varje gång. Skepparen Birger Borgemo berättade om händelser som skett med båten. Det är helt oerhört vilka motgångar de har mött, men som lett till att de inte haft något val: det är bara bön som fungerat.

En sådan händelse var 1990 då de starkt upplevde att de skulle åka över till Estland med en hjälpsändning. Landet var då inte självständigt utan tillhörde Sovjet. När de seglade in i Rigabukten blev de beskjutna med varningsraketer. Därefter kom ett gäng militärer med gevär upp på båten och sa att svenskarna kränkt sovjetiskt territorium. Birger tänkte ”Nu är det kört. Vem ska rädda oss nu. Nu väntar beslagtagning och fängelse.” Han fick frågan på vems uppdrag de seglade. Vad säger man? Då ger Gud plötsligt Birger en tanke. Två år tidigare hade Sveriges dåvarande statsminister, Ingvar Carlsson, varit på besök på båten och seglat. Han skrev också ett helt uppslag i båtens gästbok. Nu hämtar Birger gästboken och visar att Sveriges statsminister Ingvar Carlsson gett sitt stöd till denna båt. Militärerna tappar fattningen lite, och samtalar med varandra. Det slutar med att de ber om ursäkt och säger att deras radio har varit trasig och de har inte kunnat uppfatta meddelanden där. Och inget fartyg från väst har seglat in på 50 år.

Nu kommer nästa under. När båten seglar in är det packat med folk på kajen och det fortsätter att strömma till folk. Första dagen var det 7 000 personer där. Båten låg kvar en vecka, och varje dag kom det tusentals personer för att titta på den. Varför? Jo, det visar sig att alla skolelever i Estland har sjungit en sång i skolan om att det en dag ska komma en vit båt från Västerlandet med frid och fred och att befrielsen då är nära. Och båtens namn, Shalom, är det hebreiska ordet för just frid och fred. Birger berättar att mer än 1 000 människor kom till tro under veckan. Och nu kommer nästa under. Det visar sig att det finns flera underjordiska församlingar som nu vågar träda fram och möta varandra för första gången, och en ekumenik startar. De tog hand om de nykristna, och också om hjälpsändningen och gav dem vidare till behövande.

”Var det inte tre män vi kastade bundna i elden?” – ”Jovisst, konung”, fick han till svar. ”Men nu”, sade han, ”ser jag fyra män fritt gå omkring mitt i elden, helt oskadda, och den fjärde liknar ett gudaväsen.”

Många skulle säkert vilja vara med om ett riktigt under där Gud visar sig. Men vill man vara med om ett under där det först är smärtsamt, plågsamt och jobbigt? Det föds något särskilt i smärta. Dan Ådahl avslöjade i tidningen Dagen i våras att han skrev sången ”Att lämna allt” efter att åkt dit för en grov rattfylla, vilket gav honom en månads fängelse. Han, som var engagerad i kyrkan, skämdes fruktansvärt och ville dö, men hans fru bad vid ett tillfälle för honom mitt i natten. På morgonen gick han upp, satte sig vid pianot och då kom sången på en gång. Han behövde inte ändra en ton, inte ett enda ord. Sången bara kom från hans inre. Från den helige Ande som inte hade övergivit honom i hans misslyckanden, som fanns med honom där i plågornas eld.

Vem var den fjärde mannen i den brinnande ugnen? I grundtexten står det ”gudason”. Det är Jesus som är med dem i ugnen. Jesus fanns ju innan han föddes till jorden, för Bibeln säger att allt som är till har blivit till i och genom honom. Jesus har alltid funnits. Han finns även i Gamla Testamentet.

Vi ber ofta om Guds beskydd från olika saker, men de första kristna så bad de inte alls så. När Paulus och Silas sitter i fängelse och är pryglade, så sjunger de lovsång till Gud. De är glada över att de befunnits värdiga att förnedras för ”namnets” skull. Det de ber om, är mer kraft från Gud att stå fasta och starka i tron. Gud är med dem och han är också med dig. Kanske står du inför ett stup i ditt liv? Du ser ingen ljusning, ingen öppning och du är irriterad på Gud som aldrig svarar. Idag vill han ge dig hopp och tro igen. Han har inte övergivit dig. Han är här. Han är med dig där du är mitt i elden, stormen, kaoset. Undret kommer att bli större och din tro kommer bli större, för Gud är större.

FRÅGOR FÖR REFLEKTION OCH SAMTAL:

- 1) Växer sig tron alltid starkare i tider av förföljelse eller kan det leda till avfall i lika hög grad? Vill Gud t.o.m. förföljelse ibland, eller är det enbart något från den onde?
- 2) Har du erfarenhet av att Gud svarat när du nästan gett upp? Vad händer i en människa när Gud svarar sent?
- 3) Håller du med om att få uppleva ett Guds under ofta innebär en tid av svårighet innan? Behöver undret bli större om kampen varit svår?
- 4) Har du upplevt Jesu närvaro i elden, stormen, kaoset? Vad händer när du upptäcker honom mitt i ditt nederlag – vad blir frukten då?